

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 30. apríla 2020 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – článok 63 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Daň z finančných transakcií – Transakcie týkajúce sa derivátov, ktorých podkladovým aktívom je cenný papier vydaný spoločnosťou, ktorá je rezidentom členského štátu zdanenia – Daň splatná bez ohľadu na miesto uzatvorenia transakcie – Administratívne a vykazovacie povinnosti“

Vo veci C-565/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Commissione tributaria regionale per la Lombardia (Regionálna daňová komisia v Lombardsku, Taliansko) z 2. júla 2018 a doručený Súdnemu dvoru 6. septembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Société Générale SA

proti

Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, sudcovia P. G. Xuereb a T. von Danwitz (spravodajca),

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Société Générale SA, v zastúpení: D. Conti, C. Romano, avvocati, a M. Gusmeroli, dottore commercialista,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. novembra 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 18, 56 a 63 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Sociétés Générale SA (ďalej len „Sociétés Générale“) a Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso (Daňový úrad – Regionálne riaditeľstvo Lombardsko, sporové oddelenie, Taliansko, ďalej len „daňová správa“) vo veci žiadosti o vrátenie dane z finančných transakcií, ktorých predmetom sú finančné deriváty, ktorú zaplatila Sociétés Générale.

Talianske právo

3 Článok 1 legge n. 228 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (Legge di stabilità 2013) [zákon č. 228 o tvorbe ročného a viacročného štátneho rozpočtu (zákon o finančnej stabilite z roku 2013)] z 24. decembra 2012 (GURI č. 302 z 29. decembra 2012, riadna príloha č. 212, s. 1, ďalej len „zákon č. 228/2012“), vo svojich odsekoch 491, 492 a 494 stanovuje:

„491. Prevod vlastníctva akcií a iných podielových finančných nástrojov..., ktoré vydali spoločnosti so sídlom na území Talianska, ako aj prevod vlastníctva cenných papierov, ktoré uvedené nástroje zastupujú, sú bez ohľadu na štát, v ktorom má vydávajúci subjekt sídlo, predmetom dane z finančných transakcií vo výške 0,2 % hodnoty transakcie. Uvedená daň sa vzťahuje aj na prevod vlastníctva akcií vyplývajúci z konverzie dlhopisov. ... Daň je splatná bez ohľadu na miesto uskutočnenia transakcie a na štát, v ktorom sú zmluvné strany rezidentmi. ...

492. Transakcie s finančnými derivátmi..., ktorých podkladom je prevažne jeden alebo viacero finančných nástrojov podľa odseku 491 alebo ktorých hodnota prevažne závisí od jedného alebo viacerých finančných nástrojov uvedených v rovnakom odseku, ako i transakcie s cennými papiermi..., ktoré umožňujú nadobudnúť alebo predať najmä jeden alebo viaceré finančné nástroje podľa odseku 491 alebo ktoré zahŕňajú platbu v hotovosti určenú najmä podľa jedného alebo viacerých finančných nástrojov uvedených v predchádzajúcom odseku vrátane warrantov, krytých warrantov a certifikátov, sú v zmysle ich uskutočnenia predmetom pevne určenej dane stanovenej podľa typu finančného nástroja a hodnoty zmluvy v súlade s tabuľkou 3 v prílohe k tomuto zákonu. Táto daň je splatná bez ohľadu na miesto uskutočnenia transakcie a na štát, v ktorom sú zmluvné strany rezidentmi. V prípade, že transakcie uvedené v prvej vete tiež poŕtajú pri vyrovnaní s prevodom akcií alebo iných podielových finančných nástrojov, je prevod vlastníckeho práva k takýmto finančným nástrojom, ku ktorému dochádza pri vyrovnaní, rovnako predmetom dane v súlade so zmluvnými podmienkami a v rozsahu stanovenom v odseku 491. ...

...

494. Daň stanovenú v odseku 491 zaplatí nadobúdateľ; daň stanovená v odseku 492 sa zaplatí v pomere určenom zmluvnými stranami transakcie. Daň stanovená v odsekoch 491 a 492 sa neuplatňuje na subjekty, ktoré do rovnakých transakcií vstupujú ako sprostredkovatelia. V prípade prevodu vlastníctva akcií a finančných nástrojov uvedených v odseku 491 a tiež pri transakciách s finančnými nástrojmi uvedenými v odseku 492 zaplatí daň banka, trustové spoločnosti a investičné spoločnosti, ktoré majú povolenie na poskytovanie investičných služieb a iných odborných činností pre verejnosť, ... a iné subjekty zúčastnené na vyššie uvedených transakciách vrátane sprostredkovateľov nerezidentov. V prípade, že na transakcii sa podieľa viacero subjektov uvedených v tretej vete tohto ustanovenia, daň zaplatí ten subjekt, ktorý priamo od nadobúdateľa alebo konečnej zmluvnej strany dostane pokyn na vykonanie. V ostatných prípadoch zaplatí daň daňovník. Sprostredkovatelia nerezidenti a iné subjekty, ktoré sa na transakcii zúčastňujú, môžu ustanoviť daňového zástupcu... zodpovedného za splnenie záväzkov súvisiacich s transakciami uvedenými v predchádzajúcich odsekoch, a to za rovnakých podmienok

a v rovnakej miere zodpovednosti ako v prípade subjektu, ktorý nie je rezidentom. ...“

4 Tabuľka 3 uvedená v článku 1 ods. 492 zákona č. 228/2012, ktorého je prílohou, má názov „Tabuľka: daň z finančných transakcií uskutočnených prostredníctvom finančného nástroja (hodnota je pre každú zmluvnú stranu stanovená v eurách)“ a jej obsah je formulovaný takto:

Vnútroštátna hodnota zmluvy

(v tisícoch eur)

Finančný nástroj

0 – 2,5

2,5 – 5

5 – 10

10 – 50

50 – 100

100 – 500

500 – 1000

Viac ako 1000

Futurité zmluvy, certifikáty, zaistené warranty a opčné zmluvy na výnos, opatrenia alebo ukazovatele súvisiace s akciami

0,01875

0,0375

0,075

0,375

0,75

3,75

7,5

15

Futuritné zmluvy, warranty, certifikáty, zaistené warranty a akciové op?né zmluvy

0,125

0,25

0,5

2,5

5

25

50

100

Akciové swapy a súvisiace výnosy, ukazovatele alebo opatrenia

Forwardová zmluva na akciu a súvisiace výnosy, ukazovatele alebo opatrenia

Finan?né diferen?né zmluvy spojené s akciami a súvisiace výnosy, ukazovatele alebo opatrenia

Akýkoľvek iný cenný papier s hotovostným umorením ur?ený pod?a akcií a súvisiace výnosy, ukazovatele alebo opatrenia

Kombinácie vyššie uvedených zmlúv a cenných papierov

0,25

0,5

1

5

10

50

100

200

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

5 Dňa 28. marca 2014 talianska pobožka spoločnosti Société Générale, spoločnosti so sídlom vo Francúzsku, predložila daňovému úradu daňové priznanie na účely dane z finančných transakcií zavedenej zákonom č. 228/2012. Toto daňové priznanie, v ktorom bola uvedená daň vo výške 55 207 eur, sa vzťahovalo na transakcie s finančnými derivátmi uvedenými v článku 1 ods. 492 tohto zákona, pričom šlo o transakcie uskutočnené francúzskou materskou spoločnosťou v priebehu zdaňovacieho obdobia 2013.

6 Société Générale požiadala 1. augusta 2014 daňový úrad o vrátenie súm zaplatených v tejto súvislosti, pričom tvrdila, že zákon č. 228/2012 je v rozsahu, v akom zakotvuje zdanenie finančných transakcií týkajúcich sa finančných derivátov, pri ktorých bol podkladový cenný papier vydaný subjektom so sídlom v Taliansku, v rozpore s talianskou Ústavou, najmä so zásadami formálnej rovnosti a platobnej schopnosti stanovenými v jej článkoch 3 a 53, ako aj v súlade s uplatniteľným medzinárodným obyčajovým právom, ktoré je súčasťou talianskeho práva podľa článku 10 tejto Ústavy, a s právom Únie, osobitne s článkami 18, 56 a 63 ZFEÚ.

7 Keďže daňový úrad neodpovedal, Société Générale podala 28. januára 2015 na Commissione tributaria provinciale di Milano (Provincia daňová komisia Miláno, Taliansko) žalobu proti tomuto konkludentnému rozhodnutiu o zamietnutí, založenú na tých istých dôvodoch.

Rozsudkom z 18. mája 2016 tento súd zamietol túto žalobu s odôvodnením, že zákon ?. 228/2012 nie je ani protiústavný, ani v rozpore s právom Únie. Pokiaľ ide o ústavnosť článku 1 ods. 492 tohto zákona, uvedený súd sa domnieval, že existuje skutočný a objektívny vzťah hospodárskej povahy medzi rozhodujúcou udalosťou na účely dane zavedenej týmto ustanovením, teda dojednaním vedúcim k uzavretiu finančného derivátu, ktoré vyjadruje platobnú schopnosť, a talianskym štátom, ako aj neoddeliteľná väzba medzi hodnotou takéhoto nástroja a hodnotou cenného papiera, na ktorom je založený. Okrem toho zdôvodnenie samotných transakcií týkajúcich sa cenných papierov by mohlo viesť k vyhýbaniu sa dani, pričom medzinárodná zásada teritoriality a daňovej suverenity nebude porušená. Pokiaľ ide o prípadnú nezlučiteľnosť uvedeného zákona s právom Únie, ten istý súd sa domnieval, že to tak nebolo vzhľadom na neexistenciu rozdielnych režimov zdanenia talianskych zdaniteľných osôb a zdaniteľných osôb usadených v iných členských štátoch.

8 Société Générale podala proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd Commissione tributaria regionale per la Lombardia (Regionálna daňová komisia v Lombardsku, Taliansko), pričom žiadala o vrátenie zaplatenej dane na základe tých istých tvrdení, aké uviedla na súde prvého stupňa, a subsidiárne o predloženie veci Corte costituzionale (Ústavný súd, Taliansko), ako aj na základe návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru.

9 Vnútroštátny súd uvádza, že cieľom dane z finančných transakcií zavedenej v článku 1 ods. 491 až 500 zákona ?. 228/2012 je zabezpečiť príspevok na verejné výdavky v rámci ich príslušných trhov pre subjekty vykonávajúce transakcie s finančnými nástrojmi spojenými s talianskym územím.

10 Tento súd poukazuje na symetriu medzi odsekmi 491 a 492 článku 1 tohto zákona, ktorý sa týka v prvom prípade akcií a podielových finančných nástrojov vydaných spoločnosťami so sídlom v Taliansku, ako aj cenných papierov predstavujúcich tieto nástroje, a v druhom prípade finančných derivátov, pri ktorých je podkladovým cenným papierom jedna alebo viac akcií alebo finančných nástrojov uvedených v odseku 491 tohto článku alebo ktorých hodnota súvisí s týmito akciami a nástrojmi, pričom tieto dva odseky stanovujú, že uvedená daň je splatná, a to síce podľa rôznych spôsobov výpočtu, ale bez ohľadu na miesto, kde sa transakcia uzavrie, alebo štát, ktorého sú zmluvné strany rezidentmi.

11 Vnútroštátny súd tiež uvádza, že každý finančný subjekt, ktorý uskutočňuje transakcie, ktorých predmetom sú takéto finančné deriváty, až z hodnoty podkladového cenného papiera, ktorého existencia závisí od existencie talianskeho právneho poriadku, v rámci ktorého je regulované vydávanie tohto cenného papiera. Taliansky zákonodarca sa preto správne domnieval, že existuje neoddeliteľná hospodárska súvislosť medzi týmito nástrojmi a právnym poriadkom tohto členského štátu. Tento súd dodáva, že nesúhlasí s názorom spoločnosti Société Générale, podľa ktorého neexistuje územná súvislosť medzi daňou stanovenou v článku 1 ods. 492 zákona ?. 228/2012 a uvedeným právnym poriadkom.

12 Vnútroštátny súd sa však pýta, či je zákon ?. 228/2012 v súlade so zásadami práva Únie v rozsahu, v akom ukladá daň, ako aj administratívne a vykazovacie povinnosti v súvislosti s transakciami uskutočnenými medzi subjektmi nerezidentmi prostredníctvom subjektov, ktoré sú tiež nerezidentmi, týkajúcimi sa finančných derivátov, ktorých podkladové cenné papiere vydala spoločnosť rezident, keďže plnenia týkajúce sa týchto podkladových cenných papierov podliehajú podobnej dani.

13 Vnútroštátny súd sa konkrétne pýta, či dať stanovená v článku 1 ods. 491 a 492 zákona č. 228/2012 nemôže vytvárať, ako tvrdí Sociétés Générale, diskrimináciu medzi zdaniteľnými osobami rezidentmi a nerezidentmi, ako aj prekážky slobodného poskytovania služieb a voľného pohybu kapitálu.

14 Za týchto podmienok Commissione tributaria regionale per la Lombardia (Regionálna daňová komisia v Lombardsku) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bránia články 18, 56 a 63 ZFEÚ vnútroštátnej úprave, ktorá bez ohľadu na to, ktorého štátu sú zmluvné strany a sprostredkovateľ rezidentmi, uplatňuje na finančné transakcie daň za zúčujúcu zmluvné strany transakcie vo výške pevne stanovenej sumy, ktorá sa zvyšuje podľa cenového rozpätia obchodovania a líši sa podľa typu obchodovaného nástroja a hodnoty zmluvy, pričom ide o daň, ktorá je splatná na základe skutočnosti, že predmetom zdanených transakcií je obchodovanie s derivátom, ktorého podkladom je cenný papier emitovaný spoločnosťou so sídlom v štáte, ktorý zaviedol túto daň?“

O prejudiciálnej otázke

15 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 18, 56 a 63 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá ukladá daň, ako aj administratívne a vykazovacie povinnosti v súvislosti s finančnými transakciami týkajúcimi sa finančných derivátov stranám transakcie, a to bez ohľadu na miesto, kde sa transakcia uzavrie, alebo štát, ktorého sú tieto zmluvné strany a prípadný sprostredkovateľ zúčastnený na tejto transakcii rezidentmi, pokiaľ podkladovým cenným papierom týchto nástrojov je cenný papier vydaný spoločnosťou so sídlom v tomto členskom štáte.

16 Na úvod treba pripomenúť, že článok 18 ZFEÚ sa môže samostatne uplatniť len v situáciách upravených právom Únie, pre ktoré Zmluva nestanovuje osobitné pravidlá zákazu diskriminácie. Zmluva však stanovuje takéto osobitné pravidlo najmä v článku 56 ZFEÚ v oblasti slobodného poskytovania služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júna 2014, Strojírny Prostějov a ACO Industries Tábor, C-53/13 a C-80/13, EU:C:2014:2011, bod 32 a citovanú judikatúru) a v článku 63 ZFEÚ v oblasti voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 6. septembra 2018, Patrício Teixeira, C-184/18, neuvverejnené, EU:C:2018:694, body 15 a 16, ako aj citovanú judikatúru).

17 Po tomto spresnení, pokiaľ ide v prvom rade o slobodu uplatniteľnú na okolnosti sporu vo veci samej, vnútroštátny súd odkazuje na slobodu poskytovania služieb a voľný pohyb kapitálu.

18 V tejto súvislosti treba konštatovať, že právna úprava členského štátu, ktorá zdaňuje transakcie týkajúce sa finančných derivátov, akou je článok 1 ods. 492 zákona č. 228/2012, patrí do pôsobnosti voľného pohybu kapitálu, pokiaľ sa zdaňujú finančné transakcie, ktoré uskutočňujú pohyby kapitálu. Takáto právna úprava môže mať tiež vplyv na slobodné poskytovanie služieb, keďže môže mať vplyv na finančné služby, ktorých predmetom sú cenné papiere vydané spoločnosťami so sídlom v uvedenom členskom štáte a ktoré sú ponúkané v inom členskom štáte.

19 Podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora, ak sa vnútroštátne opatrenie týka tak slobodného poskytovania služieb, ako aj voľného pohybu kapitálu, Súdny dvor ho v zásade skúma len vzhľadom na jednu z týchto dvoch slobôd, pokiaľ sa ukáže, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci je jedna zo slobôd druhoradá vo vzťahu k druhej a môže byť s ňou spojená [pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. októbra 2006, Fidium Finanz, C-452/04, EU:C:2006:631, bod 34; z 26. mája 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, bod 39, a z 8. júna 2017, Van

der Weegen a i., C?580/15, EU:C:2017:429, bod 25).

20 Za okolností veci samej sa zdá, že slobodné poskytovanie služieb je druhoradé vo vz?ahu k vo?nému pohybu kapitálu. Zákonné podmienky predmetnej dane, ktorá sa týka finan?ných transakcií, sa totiž uplat?ujú bez oh?adu na to, ?i takáto transakcia zah??a poskytovanie služieb, alebo nie. Okrem toho sa vnútroštátny súd pýta na prípadné obmedzujúce ú?inky, ktoré môžu vyplývať zo samotného zavedenia takejto dane, pri?om neposkytol spresnenia týkajúce sa podmienok tejto dane, ktoré by sa mohli osobitne dotknú? takýchto plnení. Napokon pod?a údajov uvedených v návrhu na za?atie prejudiciálneho konania Soci?té Générale zaplatila uvedenú da? ako finan?ný subjekt, ktorý sa zú?ast?uje na transakciách, o ktoré ide vo veci samej, pri?om nebolo poskytnutých viac informácií v súvislosti s týmito transakciami a jej ú?as?ou. Tento návrh predovšetkým neuvádza, z akého titulu a na aké ú?ely boli uvedené transakcie dojednané.

21 Z toho vyplýva, že položenú otázku treba preskúma? z h?adiska vo?ného pohybu kapitálu.

22 ?alej v súlade s judikatúrou Súdneho dvora opatrenia zakázané ?lánkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zah??ajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradi? nerezidentov od investovania v ?lenskom štáte alebo odradi? rezidentov uvedeného ?lenského štátu od investovania v iných štátoch (rozsudky z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C?436/08 a C?437/08, EU:C:2011:61, bod 50, a z 18. januára 2018, Jahin, C?45/17, EU:C:2018:18, bod 25, ako aj citovaná judikatúra).

23 V tejto súvislosti právo, ktoré ?lenským štátom vyplýva z ?lánku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ, uplatni? príslušné ustanovenia ich da?ových zákonov, ktoré rozlišujú da?ovníkov pod?a miesta bydliska alebo pod?a miesta, kde investovali kapitál, predstavuje výnimku zo základnej zásady vo?ného pohybu kapitálu. Táto výnimka je sama obmedzená ustanoveniami ?lánku 65 ods. 3 ZFEÚ, pod?a ktorých vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto ?lánku „nesmú byť prostriedkom pre svojvo?nú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie vo?ného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v ?lánku 63 [ZFEÚ]“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 2018, Sofina a i., C?575/17, EU:C:2018:943, bod 45, ako aj citovanú judikatúru).

24 Súdny dvor tiež rozhodol, že treba rozlišova? medzi rozdielnym zaobchádzaním, ktoré je pod?a ?lánku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ prípustné, a diskrimináciou, ktorú zakazuje ?lánok 65 ods. 3 ZFEÚ. Na to, aby sa mohla vnútroštátna da?ová právna úprava považova? za zlu?ite?nú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa vo?ného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (rozsudok z 22. novembra 2018, Sofina a i., C?575/17, EU:C:2018:943, bod 46 a citovaná judikatúra).

25 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že diskriminácia môže vyplývať aj z uplatnenia rovnakého pravidla na odlišné situácie (rozsudok zo 6. decembra 2007, Columbus Container Services, C?298/05, EU:C:2007:754, bod 41 a citovaná judikatúra).

26 Napokon treba pripomenú?, že na ú?ely preukázania existencie diskriminácie sa porovnateľnosť cezhrani?nej situácie s vnútroštátnou situáciou v ?lenskom štáte musí skúma? s prihliadnutím na cie?, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia [rozsudok z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C?135/17, EU:C:2019:136, bod 64 a citovaná judikatúra].

27 V prejednáwanej veci Soci?té Générale tvrdí, že da? stanovená v ?lánku 1 ods. 492 zákona ?. 228/2012 zavádza diskrimináciu medzi rezidentmi a nerezidentmi, ako aj obmedzenia vo?ného pohybu kapitálu.

28 Táto spoločnosť tvrdí, že toto ustanovenie zaobchádza rovnakým spôsobom s osobami rezidentami a nerezidentami povinnými platiť túto daň, pričom ich situácia je rozdielna, a pre zdaniteľné osoby nerezidentov robí investície do finančných derivátov, ktorých podkladom je cenný papier vydaný spoločnosťou so sídlom v Taliansku, menej výhodné ako investovanie do finančných derivátov, ktorých podkladový cenný papier pochádza z iného štátu. Z toho vyplýva prekážka prístupu týchto derivátov na trh, keďže s uplatňovaním uvedenej dane sú spojené administratívne a vykazovacie povinnosti, ktoré sa pripájajú k povinnostiam stanoveným v štátoch, ktorých sú finančné subjekty a prípadný sprostredkovateľ rezidentmi.

29 V tejto súvislosti treba uviesť, že z informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že daň stanovená v článku 1 ods. 492 zákona č. 228/2012 sa týka finančných transakcií súvisiacich s finančnými derivátmi, ktoré majú väzbu na Taliansko. Táto daň je splatná bez ohľadu na miesto uzatvorenia transakcie alebo štát, ktorého sú strany tejto transakcie a prípadný sprostredkovateľ rezidentmi, takže subjekty rezidenti a nerezidenti podliehajú rovnakému režimu zdanenia.

30 Osobitne, táto daň sa uplatňuje rovnakým spôsobom na finančné subjekty rezidentov a nerezidentov, ako aj na transakcie uzavreté v štáte zdanenia alebo v inom štáte. Uvedená daň sa totiž mení nie v závislosti od miesta uzatvárania transakcií alebo štátu, ktorého sú strany a prípadný sprostredkovateľ rezidentmi, ale v závislosti od hodnoty týchto plnení a druhu predmetného nástroja. Zdá sa teda, že s transakciami uskutočnenými vo vnútroštátnom rámci sa z daňového hľadiska zaobchádza rovnako ako s podobnými transakciami s cezhraničným charakterom a že nemožno konštatovať existenciu rozdielneho zaobchádzania so situáciami subjektov rezidentov a nerezidentov.

31 Pokiaľ ide o porovnateľnosť situácií, vnútroštátny súd uvádza, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej sleduje cieľ zabezpečiť príspevok na verejné výdavky zo strany subjektov, ktoré vykonávajú finančné transakcie týkajúce sa uvedených finančných nástrojov. Vzhľadom na tento cieľ sa však na rozdiel od toho, čo tvrdí Sociétés Générale, subjekty rezidenti a nerezidenti zúčastňujúce sa na transakciách týkajúcich sa finančných derivátov, ktorých podkladom je cenný papier vydaný v Taliansku a ktoré podliehajú dani na základe uvedenej vnútroštátnej právnej úpravy, nachádzajú v porovnateľnej situácii.

32 Naopak, ako uviedol generálny advokát v bode 52 svojich návrhov, vzhľadom na uvedený cieľ finančné deriváty, ktorých podkladové cenné papiere sú upravené talianskym právom a ktoré podliehajú tejto dani, nie sú porovnateľné s finančnými derivátmi, ktorých podkladové cenné papiere nie sú týmto právom upravené, na ktoré sa toto právo nevzťahuje a na ktoré sa uvedená daň neuplatňuje.

33 Z vyššie uvedeného vyplýva, že daň stanovená v článku 1 ods. 492 zákona č. 228/2012 zrejme nepredstavuje diskrimináciu zakázanú článkom 65 ods. 3 ZFEÚ.

34 V rozsahu, v akom Société Générale tvrd , že z rozdielneho zaobchádzania medzi finan nymi derivátmi, ktorých podkladov  cenné papiere sú upraven  talianskym právom, a finan nymi derivátmi, ktorých podkladov  cenné papiere nie sú upraven  týmto právom, vyplýva, že investícia do prvých z nich sa stáva menej výhodnou, treba pripomenu , že Súdny dvor opakovane rozhodol, že na jednej strane pri neexistencii harmonizácie na úrovni Európskej  nie nevýhody, ktor  môžu vyplývať z paralelného výkonu daňových právomocí rôznym členských štátov, nepredstavujú v prípade, že tak to výkon nie je diskrimina n , obmedzenia slobôd pohybu a že na druhej strane  lensk  štáty nemajú povinnosť prispôsobiť svoj vlastn  da ov  systém rôznym daňovým systémom iných členských štátov [rozsudok z 26. mája 2016, NN (L) International, C 48/15, EU:C:2016:356, bod 47 a citovaná judikatúra].

35 Konkrétne voľný pohyb kapitálu nemôže byť ch pan  v tom zmysle, že  lensk  štát je povinn  prispôsobiť svoje da ov  právne predpisy v závislosti od predpisov iných členských štátov, aby za každých okolností zaručil tak  zdanenie, pri ktorom sa odstraňujú všetky rozdiely vypl vajuce z vnútroštátnych daňových úprav, ke   rozhodnutia, ktor  daňovník urobí v súvislosti s investovaním v inom členskom štáte, môžu byť pre tohto daňovníka v jednotlivých prípadoch viac alebo menej v hodn  či nev hodn  (rozsudok z 30. januára 2020, K ln Aktienfonds Deka, C 156/17, EU:C:2020:51, bod 72).

36 Za týchto podmienok, ako vo svojich písomných pripomienkach tvrdia talianska vláda a Európska komisia, da  stanoven  v  lanku 1 ods. 492 zákona č. 228/2012 nemožno považovať za obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

37 Pokiaľ ide o existenciu vykazovacích a administratívnych povinnosť spojených so zaplaten m tejto dane, treba konštatovať, že v návrhu na začatie prejudici lnego konania vnútroštátny súd nerozvinul tento aspekt a najmä nevysvetlil, o ak  povinnosti ide, ani neuviedol ustanovenia uplatnite n  v tejto oblasti. V každom prípade, ako uviedol generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, z tohto návrhu nevyplýva žiadna skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné predpokladať, že povinnosti ulo en  subjektom nerezidentom sú odli n  od povinnosť uložených rezidentom ani že by tieto povinnosti prekračovali to, čo je nevyhnutn  na vymáhanie dane stanovenej v  lanku 1 ods. 492 zákona č. 228/2012.

38 Pokiaľ ide o tento posledn  uveden  prípad, Súdny dvor rozhodol, že potreba zabezpečiť   inn  vymáhanie dane predstavuje legitímny cieľ, ktor  môže odôvodniť obmedzenie základných slobôd.  lensk  štát tak môže uplatniť opatrenia, ktor  umožňujú jasne a presne overiť sumu dlžnej dane, avšak za predpokladu, že tieto opatrenia sú vhodn  na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a nejdú nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutn  (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. mája 1997, Futura Participations a Singer, C 250/95, EU:C:1997:239, bod 31, a z 22. novembra 2018, Sofina a i., C 575/17, EU:C:2018:943, bod 67). Vnútroštátnemu súdu prin le i, aby na tento účel vykonal potrebn  overenia.

39 Vzhľadom na všetky predchádzajuce úvahy treba na polo en  otázku odpovedať tak, že  l nok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktor  ukladať da  na finan n  transakcie t kajuce sa finančných derivátov, ktor  zn saj  strany transakcie, bez ohľadu na miesto, kde bola transakcia uzavret , alebo štát, ktorého sú tieto zmluvn  strany a pr padn  sprostredkovateľ z astnen  na tejto transakcii rezidentmi, pokiaľ podkladovým cenným papierom týchto nástrojov je cenný papier vydan  spolu nos ou so sídlom v tomto členskom štáte. Administratívne a vykazovacie povinnosti spojen  s touto daňou, ktor  majú subjekty nerezidenti, však nesmú  s  nad rámec toho, čo je nevyhnutn  na výber uvedenej dane.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá ukladá daň na finančné transakcie týkajúce sa finančných derivátov, ktorú znášajú strany transakcie, bez ohľadu na miesto, kde bola transakcia uzavretá, alebo štát, ktorého sú tieto zmluvné strany a prípadný sprostredkovateľ zúčastnený na tejto transakcii rezidentmi, pokiaľ podkladovým cenným papierom týchto nástrojov je cenný papier vydaný spoločnosťou so sídlom v tomto členskom štáte. Administratívne a vykazovacie povinnosti spojené s touto daňou, ktoré majú subjekty nerezidenti, však nesmú ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na výber uvedenej dane.

Podpisy

* Jazyk konania: taliančina.